

Svenska kyrkan

VÄRNAMO, FRYELE OCH NYDALA

BARNET

Dopfunten *sid 5*

Kristen jul *sid 6*

Ny ikon till Värnamo kyrka *sid 8*

Den onda kvinnan och det elaka barnet...

”DET VAR DET SISTA HOPPET för mänskligheten som brast” – orden kom från en radioreporter som rapporterade från en pedofilirättegång. Det hade avslöjats ett stort pedofilnätverk i vårt land. Det har tyvärr hänt många gånger förr, men det som var annorlunda den här gången, och som reporterns ord syftade på, var att denna gång var de flesta som dömdes kvinnor; ”Det sista hoppet för mänskligheten”.

Det finns en inbyggd kulturell förståelse av att män symboliserar krig, förstörelse och sex – medan kvinnor symboliserar moderskap, beskydd och renhet. Ibland skylls kristen tro för att stärka denna roll och man syftar på Jungfrun Maria. Men det viktiga med Maria är just inte att hon symboliserar kvinnan utan att hon är något nytt, hon är annorlunda än alla andra kvinnor och män. Hon är en hel människa, liksom Jesus är en hel människa. De är något vi skall bli, inte något vi är.

Män och kvinnor är olika men lider trots allt av samma trasighet och svaghet.

Barnet då – finns det inget hopp i barnet? Det måste ju vara rent och oförstört av denna värld. Barnet måste ju få vara en hållbar symbol för världens hopp! Jag minns min gamle historielärare på gymnasiet. Han diskuterade en gång människans oskuld respektive skuld till att världen såg ut som den gör. Han sade att hans första minne i livet var att han satt på föräldrarnas bakgård och lekte med en pinne. Plötsligt föll det ner ett litet fågelbo precis framför honom. Han mindes att han intresserat studerat de små blind krypen som med vidöppna gula gap ropade efter mat. Han kom ihåg att han äcklades av de små fågelungarna eftersom de var så fula. Han tog sin pinne och petade sönder allt samman. Jag tror att vi alla i våra inre vet om den ondska och det hat och det äckel som bor också i det lilla barnet.

FINNS DET DÅ INGET HOPP? Jo det finns ett hopp – ett stort och mäktigt hopp – ett verkligt hopp. Men det hoppet är inte mänskligheten i stort, inte ens den idealiserade mänskligheten som genom sitt förnuft och sin känsla med tiden lär sig handla gott när det ser det ondas konsekvenser. Mänskligheten är, i all sin klokskap, förlorad. En historieforskare sade i ett radioprogram att han trodde att mänskligheten ville

kriga, ville förstöra för varandra, ville vinna egen fördel på andras bekostnad. Om mänskligheten hade velat annorlunda hade världen också sett annorlunda ut. Så är det ju; våra inre drivkrafter är ibland dolda för oss, vi döljer dem bakom stil och fitness, men i slutändan handlar vi efter dem och världen ser ut därefter.

Men vilket är hoppet då? Hoppet står till Gud! Det är bara Gud som består när allting annat faller. Gud lät sig födas in i vår värld som en hel människa – en sann människa – en oförstörd människa som Gud en gång tänkt sig oss. Det betyder att det finns någon som kan göra oss hela. Det är HOPPET

DET FINNS, TROTS ALLT ont i våra liv, något oförstört inom oss, något som inte blivit skadat av mörker och hat. Det heliga i människan. Det heliga kan vi känna igen i längtan efter sanning och rätt, efter skönhet och frid, efter kraft och liv. När vi ser ett vackert konstverk, läser en bra text, lyssnar till god musik, då finns det något i detta sköna vi känner igen, en skönhet från en annan värld. Det är Gud som genom skönheten påminner oss om himmelen. Det är också denna renhet och oförstördhet vi letar efter i barnens ögon – men vi finner det inte där hur mycket vi än letar. Det är nämligen bara *ett* barn som bär den renheten, bara *ett* barn är världens hopp – det barnet som gör hela skillnaden. Det är detta unika barns födelse vi bereder oss att fira under adventstiden. Han är ljuset och hoppet i denna värld.

”Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus... ett barn är oss fött, en son är oss given – och på hans skuldror skall herradömet vila...”

Profeten Jesaja

PÄR-MAGNUS MÖLLER
KYRKOHERDE

FOTO: OLLE CARLSSON

Svenska kyrkan

Utges av Svenska kyrkan Värnamo

Församlingsexpeditionen är öppen vardagar 08.00-16.00.
Lunch 12.00-13.00
Telefon: 0370-30 04 00
Fax: 0370-155 25

www.varnamopastorat.se

E-post: varnamo.pastorat@svenskakyrkan.se
Besöksadress: Kyrkogatan 17, Värnamo
Postadress: Box 624, 331 26 Värnamo

Svenska kyrkan i Värnamo består av Värnamo, Fryele och Nydala församlingar

Ansvarig utgivare:
Pär-Magnus Möller

Omslagfoto:
Privat

Produktion:
Berling Press

Tryck:
V-TAB Örebro 2011

Var så god...

Denna bilaga i Amos är lokalt producerad av Svenska kyrkan i Värnamo, Fryele och Nydala.

Till er som inte vill ha tidningen ber vi er att lägga den i pappersåtervinningen. Men först av allt ta er tid med den tidning ni just fått i handen. Stanna upp, läs och tänk över vad som är viktigt för dig.

ÅTER DAGS FÖR STORA JULKRUBBAN | INTERVJU MED KYRKVAKTMÄSTARE ULF GUSTAFSSON

När började vi med den stora julkrubban utanför Värnamo kyrka och vem tog initiativet?

– 1996. Vår förre kyrkoherde Pär A.J. Persson inspirerades i Italien och tillsammans med Anders Berglund föddes idén.

Varifrån börjar Josef och Maria vandra ner till kyrkan?

– Från Experttorget för att komma fram till Värnamo kyrka på Julafton. Julnattens mässa slutar med procession ut till stallet och från början bar en nykonfirmerad flicka ut Jesusbarnet och lade ner honom i krubban.

Har den fått vara ifred?

– Nej. Fåren har blivit stulna och det har tillverkats nya. Det

svarta fåret har stulits två gånger. Det var tre kameler från början men folk red på dem. Någon av dem bröt benet och blev miss-handlad. Jesusbarnet har försvunnit två gånger. Nu bär vi in en del på nätterna. Stallet tog stormen Gudrun så det fick repareras.

Skylden Betlehem ser ”riktig” ut, hur har den kommit till?

– Den har kommunen hjälpt oss med.

Sen börjar de tre vise männen och kamelerna sin vandring för att komma fram lagom till Trettondedagen. Vad säger du om det?

– Jobbigt ibland. Det kan vara

snö och jättekallt när vi ska flytta dem. Men det är roligt också. Glada tillrop från dem som sitter ute på restaurangerna utmed vägen och ibland har folk hjälpt till med flytten.

Du ser ju dagligen stallet. Vad är din totalbild?

– Även om det ibland känns jobbigt med slitet runt omkring så är det roligt att se föräldrar med barn och förskolegrupper komma och titta. Julens budskap blir konkret.

Efter Knutsdansen kommer många över och tittar. Sedan plockas allt ner!

TEXT OCH FOTO: SONJA HYLTTÉN

Det där med Jesus

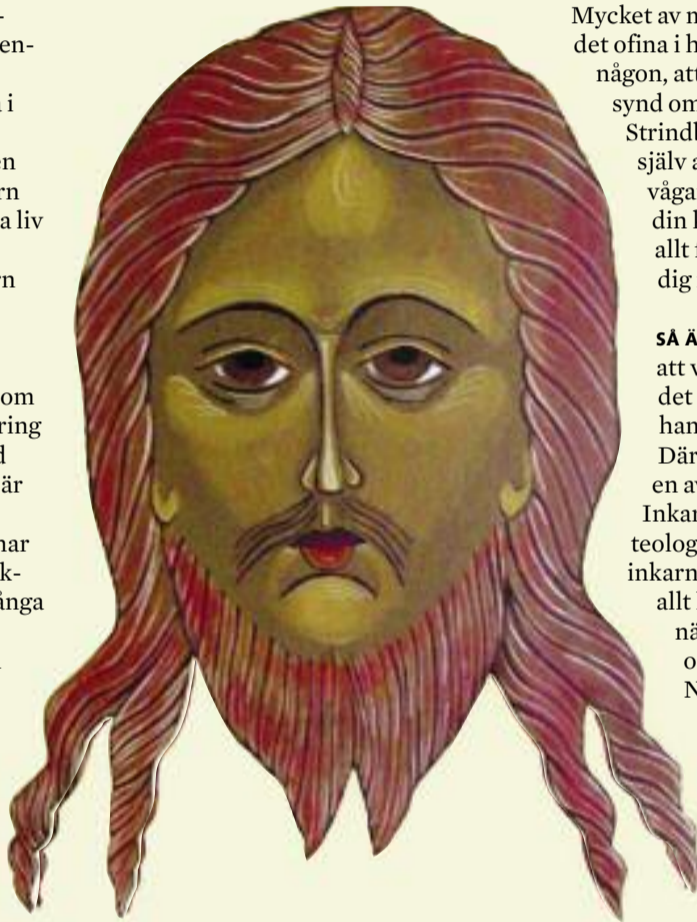
DET ÄR ONEKLIGEN SÅ att Gud ibland kan kännas fruktansvärt långt borta. Alla som någon liten tid vandrat tillsammans med honom har den erfarenheten. Ibland vill vi inte ens att Gud skall vara nära, vi vill vara ensamma i vår självömkan. Att vi som vill följa Gud ibland kallas för Guds barn är en talande titel. Vi är just som barn, barn som inte orkar bära ansvaret för våra liv rent ut, barn som inte förmår se sin egen skuld i det dumma vi gjort, barn som ibland behöver pysa över av anklagelser mot Gud eftersom livet ofta är tufft på ett eller annat sätt.

Ibland orkar vi inte se Gud eftersom mörkret är så tungt – vi famlar omkring i mörkret och letar efter någon hand som vi kan fatta tag i. Det vi inte ser är att vi redan, genom dopet, är i Guds hand, omslutna på alla sidor. Jesus har ju sagt att Gud Fader till och med räknar hårstråna på vårt huvud, hur många eller få de nu än är.

Det är viktigt att påminna oss om hur jordnära Gud är. Det är inte ovanligt att vi placerar Gud högt uppe i stjärnehimlen – långt borta från var och en av oss – också glömmer vi att han tänker på dagmasken som ligger i vintervila under jorden – ja till och med de små kvalstren som vi sover med varje natt i våra sängar engagerar han sig i. Vilken underbar och underlig Gud vi har.

JAG TROR HELA SKAPELSEN förstår vem Gud är, både dagmasken och kvalstret. De vet djupt i deras inre att de är skapade till Guds ära. Det är nog bara människan som inte förstår – det är bara hon som inte förstår sig vara älskad av Gud. Det är djupt tragiskt eftersom just människan är skapad till Guds avbild. Hon är större än änglarna – hon är Människa.

Men människans oförmåga att ta emot kärleken gör att hon inte vågar se Gud ansikte mot ansikte – hon skäms

inför honom, skäms för sig själv, för vem hon är, vad hon gör, hur hon uppfattas. Mycket av människans tid går åt att dölja det ofina i hennes liv – att försöka bli någon, att förtjäna att bli älskad. Det är synd om människorna, sade Strindberg – och han har rätt. Tänk själv att ha fått ett barn som inte vågar tro på din kärlek. Tänk själv att ha offrat allt för ett barn som inte vågar se dig i ögonen. Det är smärtsamt.

SÅ ÄR DET FÖR Gud också. Han vill att vi skall se honom och ta emot det upprättande och helande liv han har i beredskap för oss. Därför låter han sig födas som en av oss. Gud blir människa. Inkarnationen, kallas det på teologiskt språk – och det är just inkarnationen som är kärnan i allt kristet liv. Gud kommer oss nära genom det vi kan greppa och förstå. Han blir människa. Nu kan alla som vill, se att Gud inte är främmande för varken arbete, glädje, sorg, smärta eller död. Han vet vad det är att vara människa, han vet vad det är att vara fylld av ångest och oro, att känna sig ensam och övergiven. Han vet hur underbart

det är att leva med familj och vänner – och han vet hur smärtsamt det är att bli sviken av dem man älskar mest.

OCH TROTS VÅRA SVEK, våra lögner, våra synder, våra – ja, vad det vara må – så står han kvar och söker vår blick. Han står kvar tills vi förstår att han förlåtit oss och att han älskar oss. Han står kvar tills du förstått, tills du gett upp din rädsla, ditt höghod, alla masker du försöker dölja dig bakom. Han står kvar tills du vågar möta hans blick – och förstår att du är sökt, efterlängtd och älskad.

Vågar du lyfta blicken?

FOTO: PRIVAT

BARNET SOM BLEV DEN GÅVA VI INTE KUNDE TÄNKA

Jag sitter en eftermiddag tillsammans med Anette Claesson och funderar och talar om barn- våra barn – som blev en annan sorts gåva än den vi tänkt oss. Anette är mamma till Joakim, snart 25 år. En härlig kille med glimten i ögat. Han är född med Down's syndrom.

VI TALAR OM Joakims födelse, småbarnstiden och hur livet är idag.

– Jag minns känslan av sorg och glädje när Joakim var alldeles nyfödd. Också en känsla av förvirring. Han var vårt första barn som vi sett fram emot med glädje.

Vår första tid som föräldrar präglades av väldigt blandade känslor, förvirring, sorg, glädje, hopp och undran. Ja, det var mycket att tänka och bearbeta.

Ett alldeles vanligt barn men ändå inte! Vad skulle ske? Hur skulle det bli? Frågorna var många.

Man säger ibland att vi har barnen "närmast hjärtat" men jag skulle vilja säga att vi har det handikappade barnet "i hjärtat".

Det tog tid innan vi accepterat situationen men vi tog Joakim till vårt hjärta direkt, så var det ju.

Så kommer glädjen – glädjen över livet, spänningen att lära känna just vårt barn, just Joakim.

Han blev mer och mer en alldeles särskild gåva till oss, men också till vår omgivning.

Många gånger har han välkomnat människor i vår gemenskap så att de verkligen känt sig välkomna och sedda.

HAN GER OSS ytterligare en dimension av livet, ett förändrat förhållningssätt till livet – rikare på något sätt. Visst har det inneburit en ökad belastning i familjen men också en ökad livskvalitet. Han ger oss en insikt om ett annat sätt att leva – berikar vår tillvaro. Så många stunder och ögonblick vårt barn har gett oss av glädje, närhet och stor och självklar tillit till livet och Gud. Han är en riktig glädjespridare och det är jag så tacksam för, säger Anette.

Jag känner också en stor tacksamhet över "Jocke" och det här samtalet om livet och den välsignelse han får förmedla.

KERSTIN BERGGREN

DOPFUNTEN

I dessa livets källor (funt av lat. fons, källa), i vårt pastorat, springer det nya livet fram. I vårt land har vi jämförelsevis många dopfuntar kvar från gammal tid. Åtskilliga från medeltiden. De äldre har det gemensamt att de är djupa nog för att tillåta nedsänkning (lat. immersio) av barnets hela kropp, en sed som avtog först under reformationstidevarvet. I kyrkoordningen av 1693 föreskrivs begjutning.

Dopfunten i Fryele

JAG MÖTER BIRGIT LINDBERG vid kyrkporten i Fryele en vacker oktobermorgon. Hon har, sina 93 år till trots, en invärtes och utvärtes spänst som skulle klätt en långt yngre senior. Mycket har hon att berätta om bygd och kyrka, och länge har hon varit något av kyrkans skrivare (vid sidan av att också ha varit kyrkokamrer, innan församlingen lades samman med Värnamo). Hon minns några månader, när hon nästan dag och natt läste kyrkoböcker till låns från Vadstena landsarkiv, för den digra bok, som utgavs till kyrkans 200-års-jubiläum 1988, och som hon själv i hög grad ansvarat för. Och hon berättar om Fryeles medeltida skatter, till vilka hör den dopfunt, som sannolikt hört till ortens första kyrka, då den daterats till tiden 1200-1250.

Vi vet när Fryeles första dokumenterade kyrka uppfördes, nämligen år 1299, då mark testamentarades för detta syfte. Men den bevarade dopfunten har en dramatisk historia. Redan någon gång under 16- el. 1700-talen försvann nämligen dopfunten, obekant vart. Förmodligen har försvinnandet med att dopseden ändrades, barnen döptes nu

alltmer i hemmen. En nitisk biskop, Ludvig Lindberg, fick år 1927 en äldre inventarielista under luppen och krävde att dopfunten skulle uppspåras. Så småningom återfanns den verkligen, som blomkruka på Näsbyholms herrgård.

Det blev förstas ett stort hallå. Riksantikvarien grep personligen in och krävde av herrgårdens ägare, en viss Andersson, att dopfunten skulle lämnas tillbaka. Så skedde också.

NU STÅR DOPFUNTEN I korets södra del, solbegjuten från de stora fönstren i kyrkan. Den är gjord i sandsten, i två delar, en fot och en funt. De är fint huggna, men har ingen utsmyckning eller ornamentik. Själva funten är, som sagt, djup, men är försedd med en dopskål, förfärdigad i mässing i början av 1600-talet och hemburen som krigsbyte från 30-åriga kriget av en överste Klingspor på Näsbyholm, som sedermera donerade den till kyrkan 1622.

ERIK WIBERG

FOTO: ERIK WIBERG

Birgit Lindberg berättar om den ca 800 år gamla dopfunten i Fryele kyrka.

Vem bär dopskålen i Nydala portkapell?

FOTO: JENNY ARVIDSSON

Kristoffer bär Jesus i Nydala portkapell.

DOPFUNTEN I NYDALA PORTKAPELL liknar inget annat jag sett tidigare. En gestalt står i vattnet och bär upp en skål med ett Jesusansikte. Kombinationen Jesus – dop – person som står i vatten, leder vanligtvis tankarna åt att det är Johannes Döparen som står i vattnet. I så fall skulle dopfunten i portkapellet knyta samman Jesu dop med dopet av den som döps nu.

Utseendet på gestalten talar dock i en annan riktning:

Mannen står i vatten. Han stöder ena knäet på en sten. Ena handen är borta, men armens vinkel är sådan att han kunnat hålla en käpp att stödja sig mot. I så fall ser vi en klassisk framställning av S:t Kristoffer, med den skillnaden att han inte bär barnet Jesus på sin axel utan en dopfunt med ett Jesusansikte.

LEGENDEN OM Kristoffer handlar om att Kristoffer bär Jesus över en flod. Namnet Kristoffer betyder ordagrant "Kristusbärare". På Wipikedia återfinns legenden om Kristoffer:

"Enligt den katolska legenden levde en gång en sturvuxen, skräckinjagande kananitisk man vid

namn Reprobis. Han ville tjäna den mäktigaste kungen i världen och tog då tjänst hos en mäktig kung. Men då han upptäckte att kungen var rädd för djävulen drog han slutsatsen att djävulen var ännu mäktigare, och började så tjäna den Onde i stället. När Reprobis sedan upptäckte att djävulen var rädd för Kristus, förstod han att Kristus var ännu mäktigare och beslöt sig för att tjäna denne i stället. Reprobis sökte upp en eremit för att få vägledning. Eremiten sade åt honom att tjäna folket genom att hjälpa resande att ta sig över en flod som låg i närheten.

EN DAG KOM ett litet barn till floden och Reprobis lyfte upp det och började bära det över floden. Men för varje steg Reprobis tog blev barnet tyngre och tyngre, och till slut kändes det som om han bar hela världen på sina axlar. Han frågade då: "Vem är du?" Barnet svarade: "Jag är Jesus som bär all världens synder." Reprobis lär då ha blivit döpt av Jesus. Efter detta bytte han namn från Reprobis (ung. ondskefull man) till Kristoffer ("Kristusbärare")."

OLA ISACSSON

Kristen jul

Intervjuer: Marie-Louise Rapp

LINDA PIIRAINEN. Katolik från Filippinerna.

Vad betyder julen för dig?

– Både positiva och negativa tankar kommer upp. Som barn upplevde jag det ofta negativt för mina föräldrar var så fattiga. Vi hade mat för dagen så vi led ingen nöd. Vi var elva syskon och våra föräldrar hade inte råd att ge julklappar till oss alla. Det positiva, som jag upplevde som barn, var när vi gick runt och sjöng julsånger för våra grannar. Vi hade även instrument med oss och dessa hade vi tillverkat själva.

Hur firade ni julen?

– Julmusik spelades överallt. Julstjärnor att hänga i fönstren tillverkade vi själva. Vi firar julafton på samma dag som här i Sverige. Mitt på dagen klockan 12 brukade vi gå till kyrkan på jultässa. Senare på julaftonens eftermiddag umgicks vi med vår släkt och nära grannar. Alla sjöng julsånger hela tiden.

Min mor som arbetade i Manila, köpte alltid med sig en stor, stor burk med mycket kex i. Den här kexburken brukade räcka hela julhelgen till vår familj.

På jultid gick vi alla iväg på midnattsmässa. Alla var med, gammal som ung, även vi små barn. Det som jag minns mest från midnattsmässan är när ängeln Gabriel "sänktes ned från taket i kyrkan till Jungfru Maria, som stod där nere på golvet och inväntade honom". Jungfru Maria bar då en svart huvudbonad och ängeln Gabriel har

en vit glittrande huvudbonad som han räckte över till Jungfru Maria att använda istället. Det är förstås "riktiga" människor, församlingsmedlemmar, som spelar Gabriel och Maria.

På Trettondag jul kommer de "visemännen" till kyrkan på riktiga hästar. Männen bär turbaner. De "vise männen" hälsar på Jesusbarnet som ligger i krubban och de hälsar även på oss som besökte mässan.

SOFIJA ALEGRIJEVSKA. Slavisk-ortodox från Makedonien.

Vad betyder julen för dig?

– Jesu födelse.

Hur firade ni jul?

– Julens förberedelse kunde börja 40 dagar före jul med fasta. Fastan innebar att man inte äter kött eller feta produkter. Fastan i sig kan variera i längd från 40 dagar till att man börjar sin fasta minst 2 dagar för jul. Vi firar inte julafton som i

Sverige. Däremot firar vi Juldagen, Annandagen och Tredjedag jul. Dessa tre dagar har numera blivit så kallade "röda dagar" då alla är lediga. Dessa dagar firar vi Jesu födelse. På natten till juldagen firar vi midnattsmässa.

Hos oss är det viktigt att vi har fastat. Har man inte det kan man inte ta emot nattvarden i mässan.

När man gått fram till prästen, kysser man prästens ena hand. Prästen frågar om du har några syndor att bekänna före nattvarden. Här finns alltså möjlighet till ett litet samtal med prästen före nattvarden.

Juldagen brukar vi fira ihop med våra familjer. Vi har lite "finare" mat än vanligt men absolut inget överflöd. Inte alls i den omfattning som i Sverige.

På nyårsafton delar vi ut julklappar, men det är mest bara barnen som får dessa. På nyårshelgen samlas åter familjerna och vi firar nyår något mera än julen. Vi kan samla slakten på restaurang eller i hemmen.

Vi är många fler som firar nyår tillsammans än vid julhelgen. Vårt största julfirande är på Trettonhelgen. Trettondagsafton är "vår" julafton.

På Trettondagsafton fastar ALLA (utav de troende) för att förbereda sig för den stora Trettondagen. På Trettondagen går man till mässan. Efter mässan samlas man ofta i de äldre generationernas hem. Till denna helg bakas en traditionell Baklava.

FREDRIK SJÖBLOM. Svenska kyrkan, organist i Värnamo.

Vad betyder julen för dig?

– Härlig familjehögtid, men med mycket jobb.

Hur firar ni jul?

– I mitt arbete tjuvstartar julfirandet några veckor före jul med advents- och julkonsorter. Några dagar före jul har vi en musikgudstjänst då vi som gudstjänstbesökare tillsammans med kör sjunger in julhelgen med sånger och psalmer. I år kommer det att bli den 20:e december. Nästan all förberedelse för all personal sker några dagar före jul, så att alla vet vad som står på programmet.

Vi firar nästan alltid julafton och juldagen i Värnamo på grund av mitt arbete. På julafton har vi traditionell

svensk julmat och desserten brukar vara samma varje år; svärmors fruktsoppa. Den görs numera av min svägerska då min svärmor inte längre finns bland oss.

Finporlinet åker fram varje julafton, också en tradition.

På julaftons eftermiddag är det julbön i kyrkan och mitt arbetspass börjar en stund innan. Senare på natten är det midnattsmässa och några timmar senare är det julotta.

Vid dessa tillfällen spelar jag vartannat år.

På juldagens eftermiddag kan jag oftast börja min julleidighet. Då brukar jag och min familj åka iväg och hälsa på släkt och vänner.

Att arbeta så här varje jul kan låta trist, arbetsamt och tråkigt, men det fyller mig med så stor glädje att få vara med om att göra detta.

LILIANE JBEILLY. Maronit från Libanon.

Vad betyder julen för dig?

– Alla kristnas högtid. Man rensar sin själ. Förlåtelse. Det känns som man föds på nytt. Jesu födelsedag.

Hur firade ni jul?

– Julen förbereddes några veckor före, som här i Sverige. Sedan brukade vi också fira i några veckor efteråt. I alla kristna hem fanns en julkrubba som fick stå i centrum i hemmet. Krubban var stor och bakom krubban fick ofta julgranen stå. För det mesta var dessa julkrubbor hemgjorda.

I kyrkorna fanns det ännu större krubbor, ibland lika stora som ett helt rum. Josef, Maria och de övriga var normal stora vuxna figurer. På julafton samlades man inte förrän på kvällen och då började vi julfirandet med julmiddagen. Den bestod av kalkon, fylld med ris, nötter, nötkött och rostade kastanjer. En massa

smårätter serverades också vid sidan om. Efteråt åt vi en dessert som heter Bûche de Noel. En slags rulltårta med krämig fyllning. Den är jättegod!

Efter julklappsutdelning går vi på midnattsmässa. Alla går dit, stor som liten. Alla kyrkor, katolska som ortodoxa, är välfyllda.

Efter midnattsmässan går man ofta tillbaka dit man varit förut på julaftonen. Där fortsätter vi att umgås eller kanske rent av dansar.

På juldagen fortsätter vi att fira. Vi går till grannar eller släktingar. Då händer det att man bjuds på likör, choklad och mandlar med socker på.

Hos oss är det sed att om man varit på fest hos någon då kommer denna person (eller familj) till mig och firar hemma hos mig också. Man kan säga att man firar genom att vi "byter besök" och gratulerar varandra för julen.

Så här brukar vi ha det från jul och till ungefär 2 veckor efter jul.

Ekumeniskt julaftonsfirande

I år firar vi jul tillsammans på Libanongården.

Gemensamt julaftonsfirande

SEDAN MÅNGA ÅR har kyrkorna i Värnamo ordnat ett gemensamt julaftonsfirande för dem som gärna vill dela sin julafton med fler. Vi brukar vara i olika åldrar och från olika sammanhang med det gemensamma att vi gärna delar några timmar av julaftonen med andra. Något lite extra för barnen brukar det också bli. Det är en god och trevlig tradition. Vi växlar med att vara i våra olika kyrkor. Vi äter julmat tillsammans, sjunger, pratar och har en trevlig samvaro. Någon gång under eftermiddagen är det julbön –

då vi får höra om julens glada budskap, sjunga de kända psalmerna och få bli stilla inför julens under. I år är det gemensamma julfirandet på Libanongården mellan klockan 15.00 och 19.00.

**Kostnad Vuxen 70 kr, barn 7-15 år 35 kr.
Barn 0-6 år gratis.**

Välkommen att anmäla dig till Missionskyrkan senast den 20 december på telefon: 0370-301615.

Reportage från julaftonsfirande

KLOCKAN NÄRMAR sig 15.00 och det är julaftonseftermiddag i Värnamo. Kyrkobussen är på väg till någon av kyrkorna för årets gemensamma julaftonsfirande. I år blir det på Libanongården Borden är dukade och det ser hemtrevligt och ombonat ut. Dessutom luktar det Jul. Det är riktigt roligt att mötas till julaftons-gemenskap.

Vi börjar med traditionell julmat. Efter bara en liten stund stiger sorlet i salen och samtalen är i gång. Här är gott om mat och gott om vänner.

De som finns i köket har haft några intensiva timmar innan vi börjar äta. Kyrkorna i Värnamo förbereder tillsammans och delar på ansvaret under eftermiddagen. Det är både roligt och spännande att fira julen tillsammans på detta sätt.

UNDER MÅLTIDEN bryter vi av med någon sång, berättar något minne från tidigare julor och delar med oss av varandra. Vid några bord sitter

familjer med barn i olika åldrar, vid något bord sitter flera äldre som har mycket att berätta. Någon har vuxit upp i annan kultur och har helt andra erfarenheter att berätta om. Någon kommer ihåg en dikt eller en vers man lärt som barn och många har

olika traditionell julmat att berätta om.

En stund efter måltiden blir det lite stilla och vi får i julbönen höra evangeliet om hur Gud blir människa i det lilla barnet Jesus, kanske sjunga "Fröjdas vart sinne, julen är inne" eller någon annan av de älskade julpsalmerna. Då känner vi verkligen att julen är här.

SÅ BLIR DET kaffe och tårta och kanske lite frukt och godis. Någon lek eller sång eller något annat som värdarna hittat på. Timmarna går fort och snart är julaftons-gemenskapen tillända och vi åker var och en till sitt, men med tankar och minne från det vi varit med om tillsammans. Jag ser fram emot årets julafton då vi får dela några timmar i stillhet och gemenskap.

Välkommen med du också!

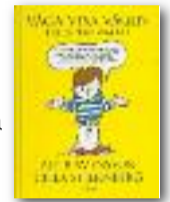
KERSTIN BERGGREN
diakon Svenska kyrkan

BOKTIPS

Våga visa vägen till en tro som bär

Alf B Svensson och Cilla Stjernberg

Det har skrivits många böcker om andlig vägledning för vuxna, men få böcker om hur man vägleder sina barn till en egen tro. Det tyckte också Alf B Svensson och Cilla Stjernberg som därför skrev denna bok. En enkel och lättläst sådan, precis som Alfs tidigare böcker. Hur gör man som förälder när ens barn inte vill följa med till kyrkan, hellre spelar fotboll eller sover på morgonen och det inte känns lika naturligt att be aftonbön tillsammans? Många svåra frågor som inte har några enkla svar, men ibland behöver vi känna att vi inte är ensamma om problemen.

Det är också vanligt att vi tycker att kyrkan och dess ledare ska undervisa barnen, men det är ändå vi som föräldrar som är de viktigaste personerna att visa vägen till en tro. Det finns till och med statistik som säger det. Därför betyder det mycket att vi som föräldrar, faddrar, mor- och farföräldrar engagerar oss.

Eftersom detta är så viktigt att prata om är vi några familjer i Johanneskyrkan som träffas ibland efter gudstjänsten och samtalar kring dessa frågor. Vi läser ett stycke i boken som sedan inspirerar till olika samtalsämnen. Här är några kommentarer från deltagarna:

- En bra och lättläst bok.
- Man diskuterar inte bara vad som står i boken, den handlar faktiskt om oss.

Det är en liten bok som går fort att ta sig igenom. Läs den!

CECILIA SJÖBLOM

FOTO: JENNY ARVIDSSON

Frostblommor.

FOTO: PÄR-MAGNUS MÖLLER

NY IKON TILL VÄRNAMO KYRKA

Vid högmässan den första advent i år har vi glädjen att ta emot en ny ikon till Värnamo kyrka. Eftersom Värnamo kyrka i mycket är hela stadens kyrka har vi många kristna från andra traditioner som brukar hålla sina bönestunder i kyrkan. Det har för många saknats en bild av Maria i kyrkan, Maria som är kyrkans moder. Genom en gåva från Andreaskretsen så blir det nu ändring på detta.

FOTO: PAR-MAGNUS MÖLLER

DET ÄR SYSTER Agnes på Heliga Hjärtats kloster på Omberg som har målat ikonen "Tecknet" efter en gammal förebild. Ikonen föreställer den bedjande Maria som väntar sitt barn Jesus. Jesus är synlig i bilden – i Marias mitt ser vi honom ofödd, av evighet - och samtidigt klädd i uppståndelsens gyllene härlighetskläder. Han är segraren, den som har makten från evighet till evighet. Mitt i Marias liv finns han som är "tecknet" för mänskligheten – det tecken som änglarna förkunnade i Julnatten – tecknet att Gud är med oss i Jesus Kristus.

Maria är för den kristna kyrkan en förebild i bön och överlåtelse. Hon bär en blå klädnad närmst sin kropp - den blå färgen som symbol för det jordiska - och är iklädd den röda manteln - som är symbol för det gudomliga, hon är klädd i gudomlighet.

IKONEN KOMMER att finnas i ett bönekapell i södra korsarmen. Där kommer också finnas möjlighet att sitta ner i stillhet och bön, tända ett ljus och bara vara i Guds närhet.

Vi hoppas att denna ikon skall hjälpa oss i vår bön och kunna vara till glädje och välsignelse för många kristna från olika traditioner som bor och lever här i Värnamo

KERSTIN BERGGREN

FOTO: PAR-MAGNUS MÖLLER

...anslagstavlan

Julkrubban i S:t Johannes kyrka

Välkommen till S:t Johannes kyrka och titta på vår julkrubba. Den finns på plats från 1:a advent ända fram till Trettondedagen. Under den tiden kommer det många förskolebarn och skolbarn som får höra vad som hände den första julen och varför vi egentligen firar jul. Kom du också.

Julens gudstjänster och andakter

Julafton 24 december

- 12.00 Samling vid krubban i Mariakyrkan
- 12.00 Samling vid krubban i S:t Johannes kyrka
- 17.00 Julbön i Fryele kyrka
- 17.00 Julbön i Värnamo kyrka
- 23.00 Midnattsmässa i Nydala kyrka
- 23.00 Midnattsmässa i Värnamo kyrka

Juldagen 25 december

- 06.00 Julotta i Fryele kyrka
- 07.00 Julotta i Värnamo kyrka
- 09.30 Högmässa i S:t Johannes kyrka
- 11.00 Högmässa i Mariakyrkan

Se hela kalendern på vår hemsida www.varnamopastorat.se eller ring oss och be att få ett månadsblad (0370-30 04 00).

**Välkommen till Kammarkörens adventskonsert i Nydala klosterkyrka
16 december klockan 19.30**

Kom med och sjung in julen!

20 december klockan 19.00

i Värnamo kyrka

Tillsammans med kyrkokören och Fredrik Sjöblom sjunger vi julens psalmer och sånger.

**Musikgudstjänst trettondedag jul
16.00 S:t Johannes kyrka
Johanneskören medverkar
Gröt serveras efter gudstjänsten**

Vill du flytta kameler?

Mellan 21 december och julafton vandrar en havande jungfru Maria och hennes man från Experttorget till stora julkrubban vid Värnamo kyrka. Sen börjar kameler och vise män sin promenad för att vara framme vid krubban lagom till Trettondedagen. Det skulle vara kul om du ville hjälpa till med förflyttandet (de är väldigt dåliga på att gå själva). Hör av dig till **Ulf Gustafsson 070-581 44 12** för att bestämma tid och plats. Kanske kan du en gång, kanske kan du många gånger. Tänk att få skriva i sitt CV: **Kamelförare.**

NYDALA OCH FRYELE FÖRSAMLING | GUDSTJÄNSTLOKALERNA ANVÄNDS ENLIGT FÖLJANDE FRAM TILL 17 FEBR:

11 dec 18.00 Fryele kyrka Taizémässa
18 dec 18.00 Fryele kyrka Högmässa
24 dec 17.00 Fryele kyrka Julbön
24 dec 23.00 Nydala portkapell
 Midnattsmässa
25 dec 06.00 Fryele kyrka Julotta
1 jan 18.00 Fryele kyrka Högmässa
8 jan 18.00 Fryele kyrka Högmässa

15 jan 18.00 Fryele kyrka Högmässa
22 jan 18.00 Fryele kyrka Högmässa
29 jan 17.00 Fryele kyrka
 Familjemässa
5 feb 18.00 Fryele kyrka Högmässa
12 feb 18.00 Nydala portkapell
 Taizémässa

Närradion 98,1 mhz

programtablå
9 dec – 16 feb

Måndag 19.00

Bibeltimman.
Inspelning av Håkan Sunnliden,
bibelförklaring.

Tisdag 07.30-08.00

Mellan himmel och sand.
Repris från söndagen.

Onsdag 07.30-08.00

Hannas Café.

Onsdag 09.00-09.30

Va'sa prästen. Predikan från
Värnamo kyrka.

Fredag 06.30, 07.30, 08.30, 20.15

Under ytan.

Fredag 19.45-20.15

Hannas Café.
Repris från onsdagen.

Söndag 17.00-17.30

Va'sa prästen.
Predikan från Värnamo kyrka.

Söndag 17.30-18.00

Mellan himmel och sand.
Magasinprogram.

Varje vardag

06.15, 07.15, 08.15

Morgonandakt.

Från Värnamo Kristna Sam-
arbetsråd (VKS).

HOPE^{FM}

Du har väl inte missat
Hope FM! Varje måndag
till torsdag 12.00-18.00
samt fredagar 12.00-
18.30.

FÖRÄLDRASKAP

Text och foto: Mimmi Lind

Jag träffade några föräldrar på Babyträffen i Mariakyrkan en tisdagsförmiddag och funderade tillsammans med dem om föräldraskap. Jag ställde följande frågor:

1. Vad är glädjen med att ha blivit förälder?
2. Är det något som känns svårt i föräldrarollen?
3. Vad hoppas du för ditt barn i framtiden?

Namn: Gisela Glantz

Barn: Isabelle Glantz född: 110802

1. Det är roligt för det händer så mycket med Isabelle hela tiden. Hon är glad för det mesta och blir hon ledsen går det över fort.
2. Det känns lätt för det mesta. Isabelle är snäll och sover hela nätterna, fast om hon får ont i magen är det jobbigt.
3. Jag hoppas att allt går bra för henne och att hon ska få många kompisar.

Namn: Jenny Andersson

Barn: Lukas Johansson född: 110708

1. Det är roligt att vara förälder för det ger så mycket. Det är fantastiskt att någon beundrar en så mycket men också behöver mig som förälder så mycket.
2. Det är svårt att veta om man gör rätt. I början var det väldigt svårt att veta vad Lukas ville men nu förstår jag om han är hungrig, trött och så vidare.
3. Jag hoppas att han ska få vara frisk och att allt ska gå bra för honom.

Namn: Maria Andersson

Barn: Lisa Kurttio född: 110802

1. Det är roligt att vara förälder! Hon blir så glad när jag kommer och visar det tydligt med sina leenden. Man känner sig uppskattad. Det händer också saker hela tiden med Lisa. Hon utvecklas så fort!
2. Jag vill ju mitt barns bästa så det kan nästan bli prestationskrav. Det är ibland svårt att veta om man gör rätt.
3. Jag hoppas att hon ska få vara frisk och få göra det hon vill i livet.

Namn: Jonna Nilsson

Barn: Max Holmström född: 110109

1. Det är en stor glädje att bara få uppleva allt tillsammans med Max! Det är verkligen en gränslös kärlek, att man kan ha så stora känslor! Det är så roligt att få vara förälder.
2. Det är svårt att veta om man gör rätt och ibland blir det alldeles för lite sömn.
3. Jag hoppas att han ska få ett glädjefullt liv.

Namn: Helene Magnusson

Barn: Maya Olsson född: 101124

1. Det är en stor glädje och det är väldigt mysigt! Tänk att vi har gjort henne tillsammans! Vi får som föräldrar vara med och dela alla Mayas framsteg, det händer något varje dag. Hon har verkligen blivit en egen person!
2. Det är svårt att hinna med allt; Maya, hemmet, sig själv med mera. Först var det också svårt att förstå henne men nu går det bra.
3. Jag hoppas att hon ska få vara frisk. Att hon ska få göra det hon vill och gå sin egen väg.

RÄTTVISA SPALTEN

Du vet väl om att vi har en liten butik för rättvisemärkta produkter i Värnamo församlingshem?

FAIR MONKEY

Jag var på en föreläsning i Allianskyrkan i september. Då var Magdalena Hansen från Fair Monkey där och berättade om textilkonstnärer i Guatemala. Konstnärer säger jag, därför att deras tyger och produkter är de mest fantastiska konstverk. Just nu finns det en hel del textilier i Sackeusboden som Mayakvinnorna har framställt. Allra mest gillar jag halsdukarna som är gjorda av bambu. Otroligt mjuka och de har en så fin lyster. Perfekta gåvor, till någon du håller av, kanske till dig själv..

JENNY ARVIDSSON

I butiken finns många fina textilier. Välkommen in för att se och känna.

Sackeusgruppen

Sackeusboden sköts av frivilliga som kallar sig Sackeusgruppen.

Du är varmt välkommen att kalla dig en av dem. Kontakta oss för uppgift om nästa mötes-tillfälle.

Vill du veta mer om Sackeusgruppen?

Ring oss för kontaktuppgifter 0370-30 04 00 eller gå in på www.varnamopastorat.se klicka på Verksamhet och sedan Sackeusboden.

...tävling, tävling, tävling

Eftersom Jesusbarnet fick tre gåvor av de vise männen har det uppstått en legend att de vise männen var tre till antalet. Senare namngav man dem också. Frågan denna gång är vilka namn de fick.

E-post: varnamo.pastorat@svenskakyrkan.se
Adress: Svenska kyrkan, Box 624, 331 26 Värnamo
Ditt svar vill vi ha senast 2 januari 2012 och du vinner inte guld, rökelse eller myrra men väl en presentask med rättvisa kryddor.

JUL I BARNETS ÖGON

Jul har nog alltid förknippats med positiva förväntningar, tror jag, kanske olika under tider som gått men ändå med förväntningar.

Hos oss är det vinter o kyla o mörker i jultid. Vi är så mottagliga för en ljuspunkt då. Det passar oss så bra att ha något roligt att se fram emot o höstrusket känns inte lika trist.

Känner barn det så också?

Vad är då julen för barn idag? Jag tror det är mest förväntningar på julklappar, men även på jullov, på upplevelser, kanske en resa för att träffa vänner o kusiner som man inte ser så ofta. Media hjälper till att stimulera förväntningarna. Vårt julfirande är mycket av traditioner som vi vill föra vidare.

Kommer julbudskapet fram till dagens barn? Jag har många gånger lyssnat till dagisbarn o skolkörer och frapperats av vilken anseelig repertoar av julsånger de lärt in, både profana o kristna. Och jag vill gärna tro att de lämnar ett litet spår som kan väcka tankar o frågor som söker svar. Våra kyrkor anordnar julkrubbor där de tar emot många skolklasser och förmedlar julens evangelium.

Så var det inte när jag var barn, men förväntningarna fanns. Och julförberedelser. Vi gjorde ischoklad o marsipankonfekt o julgranskarameller av silkespapper i olika färger. Med dem dekorerade vi julgranen fram till julgransplundringen då

vi fick kalasa på innehållet.

Julklappar fick vi o jag minns hur vi hade hemligheter o smusslade o smög när vi slog in våra klappar. Vantar o sockor som jag önskat mig minns jag väl. Från mormor fick vi var sin brödlimpa, olika stor beroende på ålder. Jag som var minst fick den minsta förstas. Mor fernissade köksgolvet kvällen före julafton så det var blankt o fint, och när kaffebordet dukades på eftermiddagen fick vi barn var sitt litet tårtljus placerat i röda träljusstakar vid våra platser. Sen kom söndagsskolans julfest tredjedag jul med julsånger, finklänning o gottpåse.

Men huvudpersonen då, barnet Jesus, hans förväntningar kan vi möjligen ana.

EVA OLSSON, FÖDD 1930

FOTO: ULF GUSTAVSSON

FOTO: OLLE CARLSSON

Vad betyder Jungfru Maria för dig?

Text: Marie-Louise Rapp

Linda Piirainen
– Att mamma "Mary" (Maria) är mamma till alla barn.

Liliane Jbeilly
– Hon betyder mycket för mig. Mitt stöd. Något jätteheligt. Jesu Moder. Utvald av Gud. Hon är mer än vad jag kan beskriva.

Sofia Alegrijevska
– Mycket! Mycket! Hon är ett helgon för oss.

Fredrik Sjöblom
– Ett föredöme genom att ställa sitt liv till förfogande i Guds tjänst.

Marie-Louise Rapp
– Framför allt är hon Jesu Moder, men också ett starkt föredöme att våga lita på sin kallelse.